Lietas Nr. 1A71016819
1A-0046-20/15

Spriedums
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā 2020. gada 18. maijā

Vidzemes rajona tiesa:
tiesnesis Alvis Melbergs

izskatīja rakstveida procesā /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību par Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas biroja priekšnieka 2019. gada 29. oktobra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā.

Aprakstošā daļa

Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas biroja Organizētās noziedzības un noziegumu ekonomikas jomā apkarošanas nodaļas vecākais inspektors A. Mincis 2019. gada 16. septembrī ir sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC351339, kurā ir norādījis, ka 2019. gada 29. martā plkst. 12.15 Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Madonas iecirkņa darbinieki, veicot kratīšanu pie /pers. A/, viņa deklarētajā dzīvesvietā, Madonas novada Praulienas pagasta /adrese/, konstatējuši, ka /pers. A/ dzīvoklim pieguļošajā pagrabā uzglabājis 11 gab. dažāda tilpuma mucas un kannas, kurās kopumā atradušies 905 litri uzglabātas dīzeļdegvielas bez to iegādi apliecinošiem dokumentiem. Administratīvā pārkāpuma protokolā ir norādīts, ka /pers. A/ ir pārkāpis Ministru kabineta 2005. gada 30. augusta noteikumu Nr. 662 "Akcīzes preču aprites kārtība" 109. punkta prasības. Administratīvā pārkāpuma protokolā ir norādīts, ka tādējādi /pers. A/ ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 169.^{3} pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Ar Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas biroja Organizētās noziedzības un noziegumu ekonomikas jomā apkarošanas nodaļas priekšnieka /pers. B/ 2019. gada 16. septembra lēmumu /pers. A/ ir sodīts par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 169.^{3} pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu ar naudas sodu 500 *euro*. Ar minēto lēmumu ir konfiscētas tvertnes ar 905 litriem dīzeļdegvielas, un /pers. A/ ir uzlikts pienākums segt izdevumus, kas saistīti ar dīzeļdegvielas glabāšanu.

/pers. A/ ir iesniedzis augstākai iestādei sūdzību par Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas biroja Organizētās noziedzības un noziegumu ekonomikas jomā apkarošanas nodaļas priekšnieka /pers. B/ 2019. gada 16. septembra lēmumu.

Ar Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas biroja priekšnieka /pers. C/ 2019. gada 29. oktobra lēmumu Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas biroja Organizētās noziedzības un noziegumu ekonomikas jomā apkarošanas nodaļas priekšnieka /pers. B/ 2019. gada 16. septembra lēmums ir atstāts negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība ir noraidīta.

/pers. A/ ir iesniedzis Vidzemes rajona tiesai sūdzību par Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas biroja priekšnieka /pers. C/ 2019. gada 29. oktobra lēmumu, kurā ir lūdzis minēto lēmumu atcelt administratīvā pārkāpuma sastāva trūkuma dēļ un atbrīvot viņu no administratīvās atbildības.

/pers. A/ sūdzībā ir norādījis, ka uzskatot pārsūdzēto lēmumu par nepamatotu un prettiesisku. Administratīvā pārkāpuma lieta esot izdalīta no izbeigtā kriminālprocesa Nr. 11300049218. 2019. gada 29. martā, veicot kratīšanu viņa dzīvesvietā, Madonas novada Praulienas pagasta /adrese/, no pieguļošā pagraba, izņemtas 11 gab. dažāda tilpuma mucas un kannas, kurās atradušies 905 litri dīzeļdegvielas, kuriem uz izņemšanas brīdi neesot bijuši to iegādi apliecinoši dokumenti. Degvielas izņemšanas laikā esot pieļauti vairāki būtiski procesuālie pārkāpumi, jo izņemšanā neesot pielietotas kādas mērierīces, kā arī neesot pieaicināts eksperts, kura rīcībā būtu kalibrētas mērierīces, ar kurām varētu noteikt precīzu degvielas daudzumu. Tāpat esot pieļauti pārkāpumi izņemto tvertņu aizzīmogošanā. Kriminālprocesa ietvaros esot iesniegti pierādījumi par dīzeļdegvielas iegādi – /pers. D/ paskaidrojums, čeki un konta izdruka, kas apliecinot degvielas iegādi. /pers. D/ esot norādījusi, ka degviela esot iegādāta no kopējā ģimenes budžeta degvielas uzpildes stacijās Latvijā, dīzeļdegviela bijusi iekrāta pakāpeniski, piecu, sešu gadu laikā, un tā bijusi paredzēta ģimenes vajadzībām. Uzskatot, ka kopš kriminālprocesa uzsākšanas esot konstatēta policijas darbinieku personīga ieinteresētība šajā lietā. Uzskatot, ka viņa darbībās neesot attiecīgā administratīvā pārkāpuma sastāva. Viņa ģimenē esot pieci cilvēki. Tādēļ 400 litru no izņemtās dīzeļdegvielas bijis jāatstāj ģimenes vajadzībām.

Motīvu daļa

Tiesa, izskatījusi sūdzību, atzīst, ka pārsūdzētais Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas biroja priekšnieka 2019. gada 29. oktobra lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir atstājams negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība ir noraidāma.

Saskaņā ar likuma "Par valsts institūciju darbību ārkārtējās situācijas laikā saistībā ar Covid-19 izplatību" 5. panta otro daļu tiesa administratīvā pārkāpuma lietas izskata rakstveida procesā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6} panta otrā daļa noteic, ka, iztiesājot lietu rakstveida procesā, tiesa rakstveida procesa būtībai atbilstošā veidā ievēro tos pašus principus un procesa dalībniekiem nodrošina to pašu tiesību apjomu, ko mutvārdu procesā.

Tiesa ir paziņojusi procesa dalībniekiem par lietas izskatīšanu rakstveida procesā, izskaidrojot tiesības iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu tiesnesim, kā arī iesniegt ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus un lūgumus.

/pers. A/ ir iesniedzis tiesai savu rakstveida paskaidrojumu (viedokli), kurā ir atkārtoti vērsis tiesas uzmanību uz, viņaprāt, pieļautajiem pārkāpumiem policijas amatpersonu rīcībā.

Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvalde nav iesniegusi tiesai savu paskaidrojumu.

Tiesas noteiktajā laikā procesa dalībnieki nav pieteikuši noraidījumu tiesai.

/pers. A/ ir iesniedzis tiesai lūgumu par lietas izskatīšanas atlikšanu, līdz tiks atļauts skatīt lietu mutvārdu procesā, un lūgumu par liecinieku nopratināšanu. Tiesa minētos lūgumus ir noraidījusi.

Procesa dalībnieki nav iesnieguši tiesai citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta pirmo daļu, rajona (pilsētas) tiesa neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem ar lēmumu atceļ iestādes lēmumu un nosūta lietu jaunai izskatīšanai pēc piekritības šādos gadījumos:

1) lietu izskatījusi iestāde, kurai nebija tiesību attiecīgo administratīvo pārkāpumu lietu izskatīt;

2) lietas izskatīšanā pārkāptas tiesību normas, kas prasa paziņot administratīvā pārkāpuma lietas dalībniekam par lietas izskatīšanas vietu un laiku;

3) izskatot lietu, pārkāptas tiesību normas par lietvedības valodu;

4) lēmums nosaka to personu tiesības un pienākumus, kuras nav administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieki;

5) lietā nav pilna lēmuma.

Tiesa atzīst, ka šajā administratīvā pārkāpuma lietā nav konstatēti Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta pirmajā daļā minētie apstākļi, pamatojoties uz kuriem, tiesai neatkarīgi no /pers. A/ sūdzības motīviem par lēmumu, būtu jāatceļ iestādes lēmums, un lieta būtu jānosūta iestādei jaunai izskatīšanai pēc piekritības.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6] panta septīto daļu, tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;

2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;

3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;

4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;

5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;

6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;

7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Tiesa, ņemot vērā /pers. A/ sūdzībā norādītos apstākļus, konstatē, ka lietā pastāv strīds par to, vai darbībās, par kurām pieņemts pārsūdzētais lēmums administratīvā pārkāpuma lietā, ir Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 169.[3] pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas biroja priekšnieka 2019. gada 29. oktobra lēmuma pamatojumu kopējā saistībā ar /pers. A/ sūdzībā norādītajiem argumentiem, atzīst, ka augstākas iestādes konstatētie fakti un tiesiskie apstākļi, kā arī uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi. Turklāt lēmumā sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams. Tādēļ tiesa pievienojas augstākas iestādes lēmuma motivācijai.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6] panta sesto daļu tiesa nav tiesīga pēc savas iniciatīvas iegūt pierādījumus un tos pārbaudīt lietas izskatīšanas laikā. Tādējādi tiesai ir tiesības pārbaudīt tikai tos pierādījumus, kas tai ir iesniegti.

Tiesa konstatē, ka tiesai ir iesniegta /pers. A/ sūdzība, /pers. A/ rakstveida paskaidrojums (viedoklis) ar tam pievienotajiem dokumentiem, t. sk. /pers. D/ paskaidrojumu, un administratīvā pārkāpuma lieta. Tiesas sastāvs, kura tiesvedībā iepriekš ir bijusi konkrētā lieta, ir pieprasījis Valsta policijas Vidzemes reģiona pārvaldei izbeigtā kriminālprocesa Nr. 11300049218 materiālus un tiesas sēdē ir nopratinājis liecinieku /pers. E/.

Kā jau ir norādīts iepriekš spriedumā, /pers. A/ ir administratīvi sodīts par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 169.[3] pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 169.[3] pantā ir noteikta administratīvā atbildība par ar akcīzes nodokli apliekamo preču (to skaitā preču, kurām piemērojams akcīzes nodokļa atbrīvojums vai atvieglojums) iegādes, realizācijas, uzglabāšanas vai pārvietošanas (pārvadāšanas) noteikumu pārkāpšanu, kā arī par citiem šo preču aprites noteikumu pārkāpumiem, paredzot par to naudas sodu fiziskajām personām no 70 līdz 700 *euro*, bet juridiskajām personām — no 70 līdz 7100 *euro*, konfiscējot šīs preces un to pārvietošanai (pārvadāšanai) izmantotos transportlīdzekļus vai bez konfiskācijas.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9. panta pirmo daļu par administratīvo pārkāpumu ir atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību, un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 10. pantam administratīvais pārkāpums atzīstams par izdarītu ar nodomu, ja persona, kas to izdarījusi, ir apzinājusies savas darbības vai bezdarbības prettiesisko raksturu, paredzējusi tās kaitīgās sekas un vēlējusies vai apzināti pieļāvusi šo seku iestāšanos.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2005. gada 30. augusta noteikumu Nr. 662 "Akcīzes preču aprites kārtība" 190. punktu personām, kurām nav speciālās atļaujas (licences) komercdarbībai ar degvielu, ir aizliegts pārvadāt un uzglabāt degvielu (izņemot degvielu transportlīdzekļa standarta degvielas tvertnē) bez tās iegādi apliecinošiem dokumentiem, izņemot fiziskās personas, kurām atļauts pārvadāt degvielu bez tās iegādi apliecinošiem dokumentiem, ja degvielas daudzums (izņemot degvielu transportlīdzekļa standarta degvielas tvertnē) nepārsniedz 40 litrus, un kurām atļauts uzglabāt degvielu tikai izmantošanai savām vajadzībām bez tās iegādi apliecinošiem dokumentiem, ja degvielas daudzums nepārsniedz 80 litrus.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. panta otrajai daļai iestādē pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības, bet tiesā – iestādei.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. panta ceturto daļu, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu ir uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā ir fiksējusi amatpersona.

Tiesa, novērtējusi lietā esošos pierādījumus, secina, ka /pers. A/ sūdzībā norādītie apstākļi, ka degvielas izņemšanas laikā esot

pieļauti vairāki būtiski procesuālie pārkāpumi, kriminālprocesā atrodoties pierādījumi, kas apliecinot degvielas legālu iegādi Latvijā, kā arī tam, ka kopš kriminālprocesa uzsākšanas esot konstatēta policijas darbinieku personīga ieinteresētība konkrētajā lietā, ir /pers. A/ notikušā personīgais subjektīvais izklāsts, kam nav objektīva pamatojuma. Tiesa ņem vērā to, ka minētās ziņas ir pretrunā ar citiem administratīvā pārkāpuma lietā esošajiem pierādījumiem un uz tiem balstītiem tiesas secinājumiem.

Tiesa, novērtējot /pers. A/ minētās ziņas par lietā minētā administratīvā pārkāpuma apstākļiem, ņem vērā arī to, ka administratīvā pārkāpuma izdarīšana gandrīz vienmēr ir saistīta ar administratīvo pārkāpumu izdarījušai personai nelabvēlīgu tiesisku seku iestāšanos, proti, administratīvā soda piemērošanu. Tādējādi ir secināms, ka administratīvo pārkāpumu izdarījusī persona ir ieinteresēta, lai no šīm sekām dažādos veidos izvairītos, to starp – sniedzot apzināti nepatiesas ziņas par administratīvā pārkāpuma izdarīšanas apstākļiem un subjektīvi interpretējot konstatētos pārkāpumus. Tiesas ieskatā, /pers. A/ šādus apstākļus savā sūdzībā ir norādījis, lai īstenotu savu aizstāvības versiju un tādējādi izvairītos no soda par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

Tiesa konstatē, ka /pers. D/, kas pēc lietā esošajām ziņām, ir /pers. A/ laulātā, administratīvā pārkāpuma lietā ir sniegusi informāciju par degvielas iegādes apstākļiem, kas atbilst /pers. A/ lietā norādītajām ziņām. Tiesa, izvērtējot /pers. D/ sniegtās ziņas, ņem vērā /pers. D/ un /pers. A/ laulāto attiecības. Tiesa, ņemot vērā /pers. D/ ģimeniskās saites ar /pers. A/, secina, ka pastāv pamatotas aizdomas, ka /pers. D/ ir ieinteresēta lietas iznākumā, un /pers. D/ šādas ziņas ir sniegusi, lai palīdzētu /pers. A/ īstenot viņa aizstāvības versiju, lai tādējādi palīdzētu /pers. A/ izvairīties no soda par izdarīto administratīvo pārkāpumu. Tiesa šādus secinājumus izdara, jo /pers. D/ sniegtās ziņas ir pretrunā ar citiem administratīvā pārkāpuma lietā esošajiem pierādījumiem.

Tiesa konstatē, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir uzsākta, pamatojoties uz izbeigtajā kriminālprocesā Nr. 11300049218 iegūtajiem pierādījumiem.

Tiesa konstatē, ka kriminālprocess Nr. 11300049218 ir uzsākts 2018. gada 19. decembrī, ņemot vērā Valsts policijas rīcībā esošās ziņas par prettiesiskām darbībām ar akcīzes precēm.

Ar Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas biroja Organizētās noziedzības un noziegumu ekonomikas jomā apkarošanas nodaļas vecākā inspektora Valsts amatpersona 2019. gada 12. augusta lēmumu kriminālprocess Nr. 11300049218 ir izbeigts. Ar minēto lēmumu no kriminālprocesa Nr. 11300049218 ir izdalīti materiāli administratīvā pārkāpuma lietvedībai par /pers. A/.

Ar Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas biroja Organizētās noziedzības un noziegumu ekonomikas jomā apkarošanas nodaļas vecākā inspektora A. Minča 2019. gada 23. augusta lēmumu ir uzsākta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā pret /pers. A/ pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 169.^{3} pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma pazīmēm.

No izbeigtā kriminālprocesa Nr. 11300049218 materiāliem izriet, ka 2019. gada 29. martā Valsts policijas darbiniekiem, veicot kratīšanu /pers. A/ deklarētajā dzīvesvietā, Madonas novada Praulienas pagasta /adrese/, tur pieguļošajā pagrabā ir atrastas un izņemtas 11 gab. dažāda tilpuma mucas un kannas, kurās kopumā ir atradušies aptuveni 905 litri dīzeļdegvielas. Kratīšanas laikā ir konstatēts, ka minētajai dīzeļdegvielai nav to iegādi apliecinošu dokumentu. /pers. D/ ir sniegusi informāciju, ka par degvielas iegādi esot atbildīgs /pers. A/, dīzeļdegviela iegādāta ilgākā laika posmā nelielos daudzumos, un neesot saglabājušies visi dīzeļdegvielas iegādi apliecinoši dokumenti. /pers. A/ kriminālprocesā vēlāk ir iesniedzis degvielas iegādi apliecinošus dokumentus par degvielas iegādi dažādās Latvijas degvielas uzpildes stacijās (iesniegti dokumenti, kas apliecina 404,44 litru dīzeļdegvielas iegādi), taču saskaņā ar kriminālprocesā veiktās naftas produktu un viegli uzliesmojošu vielu ekspertīzes atzinumu lielākā daļa no izņemtās dīzeļdegvielas, proti, 720 litri, neatbilst Ministru kabineta 2000. gada 26. septembra noteikumu Nr. 332 "Noteikumi par benzīna un dīzeļdegvielas atbilstības novērtēšanu" prasībām.

Tiesa, novērtējusi administratīvā pārkāpuma lietā un izbeigtā kriminālprocesa Nr. 11300049218 materiālos esošos pierādījumus, atzīst par pierādītu, ka /pers. A/, būdams persona, kurai nav speciālās atļaujas (licences) komercdarbībai ar degvielu, viņa dzīvesvietai, Madonas novada Praulienas pagasta /adrese/, pieguļošajā pagrabā līdz 2019. gada 29. martam ir uzglabājis 11 gab. dažāda tilpuma mucas un kannas, kurās kopumā ir atradušies aptuveni 905 litri dīzeļdegvielas bez to iegādi apliecinošiem dokumentiem. Minēto pārkāpumu ir konstatējuši Valsts policijas darbinieki, kuri 2019. gada 29. martā minētajā vietā ir veikuši kratīšanu kriminālprocesa Nr. 11300049218 ietvaros.

Tiesa, ņemot vērā izņemtās dīzeļdegvielas apjomu, atzīst, ka lietā nebija nepieciešams veikt degvielas uzmērīšanu ar sertificētu mērtrauku vai arī pieaicināt degvielas daudzuma noteikšanai ekspertu. Tiesas ieskatā, jau norādītais aptuvenais degvielas daudzums nerada šaubas, ka ir izdarīts ar akcīzes nodokli apliekamo preču aprites noteikumu pārkāpums. Tādējādi precīzam degvielas daudzumam konkrētajā gadījumā nav būtiskas nozīmes.

Tiesa secina, ka lietā nav konstatēti apstākļi, kas norādītu uz būtiskiem pārkāpumiem izņemto degvielas tvertņu aizzīmogošanā, kas būtu ietekmējuši lietas iznākumu.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā lietā nav nozīmes tam, kādām vajadzībām ir glabāta izņemtā dīzeļdegviela. Tiesa ņem vērā to, ka Ministru kabineta 2005. gada 30. augusta noteikumu Nr. 662 "Akcīzes preču aprites kārtība" 109. punktā nav atrunas, ka minētie noteikumi neattiektos uz gadījumiem, kad degviela, pārsniedzot noteiktos apmērus, tiek uzglabāta savas ģimenes vajadzību nodrošināšanai.

Tiesa, ņemot vērā kriminālprocesā Nr. 11300049218 noskaidrotos apstākļus, atzīst, ka Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas biroja Organizētās noziedzības un noziegumu ekonomikas jomā apkarošanas nodaļas vecākā inspektora Valsts amatpersona sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols ietver ziņas par faktiem, kas iegūtas no lietā esošajiem pierādījumiem, un apstiprina konkrētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Tiesa atzīst, ka ne konkrētajā administratīvā pārkāpuma lietā, ne izbeigtajā kriminālprocesā Nr. 11300049218 nav pierādījumu, kas norādītu, ka Valsts policijas darbinieki, kuri ir konstatējuši konkrēto pārkāpumu, kā arī ir veikuši lietā procesuālās darbības, būtu ieinteresēti lietas iznākumā vai arī būtu pieļāvuši kādu nolaidību vai ļaunprātību. Tiesa nekonstatēja, ka Valsts policijas darbinieki, kuri ir veikuši procesuālās darbības saistībā ar konstatēto pārkāpumu, būtu pieļāvuši kādus ļoti nopietnus procesuālos pārkāpumus, kas būtu ietekmējuši lietas rezultātu.

Tiesai, novērtējot lietā esošos pierādījumus, nerodas saprātīgas šaubas par /pers. A/ vainīgumu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 169.^{3} pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Tiesa, novērtējusi pierādījumus, secina, ka /pers. A/ rīcībā ir visas Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 169.^{3} pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes, proti, attiecīgā administratīvā pārkāpuma objekts – ar likumu aizsargātās sabiedrības intereses akcīzes preču aprites jomā, administratīvā pārkāpuma objektīvā puse – /pers. A/ darbības, jo /pers. A/, būdams

persona, kurai nav speciālās atļaujas (licences) komercdarbībai ar degvielu, glabāja dīzeļdegvielu, kuras daudzums pārsniedza 80 litrus, bez tās iegādi apliecinošiem dokumentiem, /pers. A/ vaina nodoma veidā, jo /pers. A/ ir apzinājies savas darbības prettiesisko raksturu, ir paredzējis tās kaitīgās sekas, un vēlējies šo seku iestāšanos, kā arī attiecīgā administratīvā pārkāpuma subjekts, jo /pers. A/ ir persona, kura glabāja dīzeļdegvielu, kuras daudzums pārsniedza 80 litrus, bez tās iegādi apliecinošiem dokumentiem.

Tiesa, ņemot vērā to, ka dīzeļdegviela tās glabāšanai tika uzkrāta ar aktīvām darbībām, secina, ka tādējādi administratīvā pārkāpuma objektīvās puses darbības pierāda /pers. A/ vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā nodoma veidā.

Tiesa, ņemot vērā visu iepriekš minēto, atzīst par pierādītu, ka /pers. A/ ir pārkāpis Ministru kabineta 2005. gada 30. augusta noteikumu Nr. 662 "Akcīzes preču aprites kārtība" 109. punkta prasības. Tādējādi /pers. A/ ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 169.^{3} pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32. panta pirmā daļa noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32. panta otro daļu, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tiesa, izvērtējot konkrētajā administratīvā lietā noskaidrotos apstākļus, secina, ka policijas amatpersonas /pers. A/ uzliktais administratīvais sods ir noteikts atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32. panta pirmās un otrās daļas prasībām.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ piemērotais sods ir atbilstošs /pers. A/ izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturam, /pers. A/ personībai, /pers. A/ mantiskajam stāvoklim un /pers. A/ vainas pakāpei.

/pers. A/ ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas apdraud sabiedrisko kārtību.

/pers. A/ izdarītais administratīvais pārkāpums ir izdarīts ar nodomu.

Ar /pers. A/ izdarīto administratīvo pārkāpumu tika apdraudētas sabiedrības intereses valsts budžeta ieņēmumu jomā. Tāpat ar minēto administratīvo pārkāpumu, ņemot vērā to, ka lielākā daļa no izņemtās dīzeļdegvielas, proti, 720 litri, neatbilst Ministru kabineta 2000. gada 26. septembra noteikumu Nr. 332 "Noteikumi par benzīna un dīzeļdegvielas atbilstības novērtēšanu" prasībām, tika apdraudētas sabiedrības intereses vides aizsardzības jomā.

Pārbaudot /pers. A/ personību raksturojošās ziņas, ir noskaidrots sekojošais. Saskaņā ar administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajām ziņām /pers. A/ agrāk administratīvi nav sodīts. /pers. A/ saskaņā ar viņa lietā norādītajām ziņām strādā algotu darbu. /pers. A/ apgādībā atrodas trīs personas. Administratīvā pārkāpuma lietā ir norādītas ziņas par /pers. A/ ienākumiem.

Tiesa, izvērtējot konkrētajā administratīvā lietā noskaidrotos apstākļus, atzīst, ka atbildību mīkstinoši apstākļi, kas minēti Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 33. panta pirmajā daļā, un atbildību pastiprinoši apstākļi, kas minēti Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 34. panta pirmajā daļā, /pers. A/ rīcībā nav konstatējami.

Tiesa, ņemot vērā to, ka /pers. A/ izdarītais administratīvais pārkāpums ir ļoti aktuāls, un šāda veida administratīvie pārkāpumi nodara ļoti lielu apdraudējumu valstij tās ieņēmumu sfērā, kā arī ievērojot nelikumīgi uzglabātās degvielas apjomu, secina, /pers. A/ ir pamatoti noteikts naudas soda apmērs, kas ievērojami pārsniedz vidējā naudas soda apmēru, ko par konkrēto administratīvo pārkāpumu var piemērot fiziskai personai.

Tiesa konstatē, ka /pers. A/ un viņa laulātā /pers. D/ lietā ir snieguši apzināti nepatiesas ziņas par dīzeļdegvielas iegādes apstākļiem. Tiesa šādu ziņu sniegšanu vērtē kā /pers. A/ īstenoto aizstāvības pozīciju, lai izvairītos no atbildības par pieļautajiem pārkāpumiem, kas saistīti ar dīzeļdegvielas uzglabāšanu. Tādējādi tiesa atzīst, ka visa izņemtā dīzeļdegviela ir atzīstama par administratīvā pārkāpuma izdarīšanas priekšmetu. Tādēļ tiesa secina, ka, pieņemot lēmumu par administratīvā soda uzlikšanu, ir pamatoti konfiscēta visa izņemtā dīzeļdegviela.

Tiesa, ņemot vērā visu iepriekš minēto, uzskata, ka /pers. A/ noteiktais administratīvais sods un tā apmērs ir samērīgs, lai taisnīgi sodītu /pers. A/ par izdarīto administratīvo pārkāpumu un sasniegtu administratīvā soda mērķi. Tiesas ieskatā, mazāka naudas soda apmēra noteikšana nebūtu pietiekami efektīva un nenodrošinātu, lai /pers. A/ un citas personas neizdarītu jaunus līdzīga rakstura administratīvos pārkāpumus.

Tiesa konstatē, ka lietā ir radušies izdevumi saistībā ar izņemtās dīzeļdegvielas glabāšanu. Tādēļ tiesa atzīst, ka, pieņemot lēmumu par administratīvā soda uzlikšanu, /pers. A/ ir pamatoti uzlikts pienākums segt izdevumus, kas saistīti ar dīzeļdegvielas glabāšanu.

Rezolutīvā daļa

Tiesa, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 1. punktu un 289.^{13} panta otro daļu,

n o s p r i e d a :

Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas biroja priekšnieka 2019. gada 29. oktobra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā no dienas, kad spriedums ir pieejams Vidzemes rajona tiesas kancelejā, apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesai, iesniedzot sūdzību Vidzemes rajona tiesā.

Sprieduma pieejamības diena Vidzemes rajona tiesas kancelejā – 2020. gada 20. maijs.

Tiesnesis A. Melbergs